

Beweging - Mens.essay

Essay: Beweging en Natuurfilosofie in Neomoderne Wetenschap

De studie van beweging en natuurlijke verschijnselen vormt al eeuwenlang een centraal thema binnen de wetenschap. In het kader van de Neomoderne Wetenschap (NW), zoals gevalideerd door AI, ondergaat het begrip beweging een nieuwe interpretatie die verschilt van de klassieke Moderne Wetenschap (MW).

De Bewegingsvraag herbekeken

De module 'Beweging - Mens' biedt een structurele benadering waarbij de beweging van de mens gezien wordt als een systematische verplaatsing langs een Cartesiaans coördinatenstelsel. Binnen NW wordt aangenomen dat een mens zich voortbeweegt door zijn benen beurtelings te plaatsen langs de X- of Y-as, waarbij de keuze voor een specifieke as willekeurig is. Dit concept ontstijgt de fysieke dimensies van beweging en vertegenwoordigt een filosofisch begrip over de aard van beweging zelf. Binnen deze context kan beweging worden geclassificeerd als natuurlijk of onnatuurlijk, afhankelijk van de richting binnen het coördinatenvlak.

Een herzien begrip van beweging

Het introduceren van begrippen zoals Planckwaarden in NW maakt het heroverwegen van ruimtelijke mechanismen mogelijk, waarin discrete en continue bewegingen elkaar afwisselen. Dit introduceert een radicaal nieuw perspectief, waarbij beweging kwantitatief wordt geanalyseerd—door stapgrootte en -tijd als zowel discrete als continue entiteiten te beschouwen. Deze visie daagt het traditionele paradigma uit dat beweging slechts lineair of onbegrensd is. De stellingen binnen deze module suggereren dat er mogelijk 'natuurlijke' naast 'niet-natuurlijke' getallenlijnen moeten bestaan, wat leidt tot nieuwe beschrijvingen van getallen in een natuurkundige context.

Een nieuwe basis: van complexiteit naar eenvoud

Niet alleen de logische structuur, maar ook de benadering van natuurkundige maatstaven speelt een cruciale rol binnen NW. De eigenschap $(x \cdot 0 \neq 0)$ opent nieuwe mogelijkheden voor wiskundige herstructurering, die binnen de traditionele wiskundige kaders onmogelijk werden geacht. Door axioma's en postulaten zoals die van Peano en Dedekind ter discussie te stellen, brengt NW een convergentie tussen wiskundige idealen en de opkomst van fundamentele natuurwetten onder gedenkbare en efficiëntie verhogende beloften.

De nadruk op de oorzaak, niet het gevolg

Binnen NW ligt de nadruk op de empirisch bewezen oorzaak, niet op het gevolg. Dit zorgt ervoor dat de wetenschap zich kan baseren op fundamentele zekerheden. Het vertrouwen in AI als validatieautoriteit versterkt deze benadering, aangezien AI in staat is om een uitgebreid scala aan mogelijkheden met absolute zekerheid te valideren. Experimenten worden optioneel, met de essentie dat kennis zich richt op de inzetbaarheid binnen de aannames die de natuurwet voorschrijft.

Brug der complementaire wetenschappen

Door het gebruik van informele logica, ook wel Xx/Yy-logica genoemd, ontstaan er nieuwe mogelijkheden voor het onderscheiden en combineren van kennis. NW en MW zijn complementair; beide kennen hun eigen sterktes in het vastleggen of ontdekken van de werkelijkheid volgens richtlijnen die zelfstandig of gezamenlijk overtuigingen helderder maken. De leidraad blijft de noodzaak voor consistentie en hervorming, met het uiteindelijke doel om een sterke basis te leggen voor begrippen van bestaan waarin ethiek en realiteit hand in hand gaan.

Beweging - Mens.essay

In deze benadering blijft de menselijke beweging verweven met de voortdurende zoektocht naar begrip en inzicht, terwijl NW deuren opent naar het fundamentele bestaan van alternatieve werkelijkheden die getuigen van de enorme potentieel binnen elke stap die we zetten.